

FELICIJONAS LIALIS

Kunigas, knygnešys, visuomenės veikėjas **Felicijonas Lialis** gimė 1870 01 01/13 Pumpėnuose (Pasvalio r.). 1883–1888 m. mokėsi Minsko gimnazijoje, kur buvo vienintelis lietuvis. 1888–1892 m. mokėsi Žemaičių vyskupijos kunigų seminarijoje Kaune, buvo slaptos kunigų savitarpio šelpimo draugijos kasininkas, nuo 1889 m. priklausė slaptai klierikų Šv. Kazimiero draugijai. Į kunigus įšventintas 1892 m. Kunigavo Kauno Švč. Trejybės parapijoje, buvo Kauno įgulos katalikų kapelionas. Už dalyvavimą laidotuvių procesijoje buvo ištremtas į Kretingos vienuolyną, kur su kunigu Kazimieru Kazlausku sumanė leisti „Tėvynės sargą“, vėliau buvo šio žurnalo redaktorius, korektorius ir administratorius. Bendradarbiavo „Žemaičių ir Lietuvos apžvalgoje“. 1897 m. paskirtas Kupiškio vikaru. Kupiškyje subūrė platų knygnešių ir spaudos platinimo tinklą, mokė jaunimą lietuviškai skaityti ir rašyti. 1898 m. kartu su kunigu Julijonu Kasperavičiumi suorganizavo pirmąjį viešą vaidinimą Aleknų sodyboje, Plundakuose (pastatė „Nepadėjus nėr ko kasti“, „Amerika pirtyje“). 1905 m. kartu su kitais įsteigė Kupiškyje vartotojų draugiją, kuri atidarė krautuvę. 1900–1901 m. kurį laiką aptarnavo Šimonių filiją. 1904–1906 m. Antašavos filialistas, nuo 1911 m. – Antašavos kuratas, o 1923–1925 m. – Alizavos kuratas. 1938–1939 m. darbavosi Šimonyse, kunigavo ir kitose Lietuvos vietose. Bendradarbiavo katalikiškoje spaudoje, paskelbė atsiminimų. Apdovanotas Lietuvos Nepriklausomybės dešimtmečio medaliu. Mirė 1949 07 07 Velžyje (Panevėžio r.), palaidotas Panevėžio katedros kapinėse.